

[Grethe Philip.]

nogle områder, som vi i mit parti lægger særlig vægt på.

Først uddannelsen. Vi tillægger det stor betydning, at piger og drenge lige fra de første klasser i folkeskolen bliver undervist i opgaver, der hører hjemmet til, altså i det fag, som man har kaldt for hjemkundskab, således at drenge og piger her fra starten får en fælles indstilling til det og man derved også får opløst nogle af de grænser, som jo kan være nok så skarpe, imellem hvad der er mandsarbejde og hvad der er kvindearbejde i hjemmet. Jeg tænker også her på, at man på den måde kan gå videre med det, som jo mange unge er så optaget af for tiden, og som jeg i øvrigt synes er noget meget værdifuldt, at fædrene går mere ind i arbejdet med at passe børnene.

Vi er også i mit parti enige med kommissionen i, at skolen igennem skolebøgerne og i de ældre klasser i erhvervsvejledningen bør give børnene et mere realistisk billede af, hvordan nutidskvinder anvender deres arbejdskraft. Vi har jo indtil for ganske nylig haft og har vel også stadig væk eksempler på skolebøger, hvor man giver et fuldstændig forvrænget billede af, hvad kvinder beskæftiger sig med. Man har i mange gamle skolebøger indoktrineret et idealbillede af kvinden som den altid omsorgsfulde, den altid beskyttede person og hjemmehusmor. Jeg tror, der stadig er alt for meget tilbage af dette i skolebøgerne, og jeg opfordrer derfor undervisningsministeren til at indprente lærerne, at den brede alsidighed, som vi jo efterlyste i indoktrineringsdebatten forleden, og som jeg forstod undervisningsministeren tilsluttede sig, at denne alsidighed også bør komme til udtryk i skolens holdning over for arbejdsdelingen mellem mænd og kvinder i hjemmene og ude på arbejdsmarkedet.

Jeg efterlyser også tilsagn fra regeringen om at sætte stærkt ind på voksenundervisningen for kvinder. Jeg ved naturligvis godt, at der allerede sker noget på dette felt, men jeg tror, det skal udbygges. Ikke mindst den elementære undervisning, der svarer til 8. og 9. skoleår, som en meget stor del af kvinder over 45 år aldrig har fået, og som de savner stærkt, hvis de vil uddanne sig.

Og så er der skatteproblemerne. Det radikale venstre stillede i efteråret en række

ændringsforslag til indkomstskattelovgivningen. De faldt ved afstemningen, men vi henstiller, at de bliver taget op til fornyet overvejelse.

Forslagene gik, hvis vi skal sige det enkelt, ud på at videreføre særbeskatningen af ægtefæller, bl.a. sådan at kvinden får større ansvar over for skattemyndighederne både med hensyn til opgivelsen af hendes formue og med hensyn til beskatningen af den. Det kan ikke være rimeligt, hverken over for kvinden eller over for manden, at det er ægtemanden, selv i de tilfælde, hvor der er særeje, som skal have både skattepligt og skattefradragret for hustruens formue.

Ligelønnen er et andet vigtigt punkt. Nu har vi fået den indført ad overenskomst-mæssig vej. Jeg håber, regeringen vil holde et stadig vågent øje med, at det også overalt bliver en realitet inden for det offentlige.

Vi ser, som jeg forstår det også gælder i andre partier, meget gerne, at man i det offentlige går videre ad vejen med fleksibel arbejdstid og med deltidsmuligheder både for mænd og kvinder. Vi tror, det vil få en stor betydning for den smidigere arbejdsdeling i hjemmene og også for de muligheder, jeg før talte om, som vi gerne vil give de yngre fædre — og for så vidt også de ældre med — for at tage sig af deres børn.

På det sociale område har vi jo kunnet konstatere, også under kvindekommisionens arbejde, at skævdelingen først og fremmest ligger i, at kvinden har en hel del særrettigheder. Det har også længe været påkrævet og er det endnu, men jeg tror ikke, det skal vare ved i det lange løb. Får vi indført den omstillingsydelse for de noget ældre mænd og kvinder, som det radikale venstre er gået ind for, så vil begrundelsen for de særlige pensionsrettigheder, kvinderne nu har, falde bort.

Større ligestilling bør også indebære, at vi er mere opmærksomme end hidtil på de enlige fædres problemer, selv om vi jo også dér har gjort visse fremskridt.

Men de virkelig store problemer for kvinderne inden for det, vi kalder det sociale felt, ligger nu stadig i spørgsmålet om pasningen af børnene i de tilfælde, hvor kvinderne har erhvervsarbejde, og jeg mener, at det er her, vi særlig skal sætte ind med overvejelser, for det er noget, der er helt fundamentalt afgørende for den større ligestilling